

היום הרביעי: במשך 12 שעות עקבו הצופים אחר שלבי הגמר של אליפות ישראל

המומחה חיים זינגר נחשב אחד משחקני השטיבש הטובים בארץ, הוכרע בשלב שמינית הגמר על ידי הציירת אורה סטוקליצקי, נשאר עד סוף התחרויות, ניתח מהלכים מסובכים, עקב בדריכות אחר שלב הגמר וחלק שבחים לתחרות.

אכן שררה אנדרלמוסיה לארבעה עזרא טיסונה, אלוף העולם ששימש כשופט וכמדריך בתחרות, עמל קשות כדי להסביר לכל את הכללים המחייבים, המקובלים בי תחרויות בינלאומיות. הצופים נדהקו. היה קשה לברר מי ישחק עם מי, ולייד איזה לוח.

מין, עדה ושיכבה

הנה קרה פלא: כשנזרקה הקוביה הראשונה, במשך ארבעה ימים רצופים ורווייתמה, שרר במקום סדר מופתי. לא

היריב במישחק הגמר נגד אדריאן שורץ, אבי כהן, שקט שהגיע לגמר כמעט בלי להוציא מילה מפי, זכה במקום השני באליפות.

חיים זינגר, אחד השטיבשניקים המושבעים, בעת התחרות, "שיחקו בו מלכים ואצילים. לפשוטיהם לא היה זמן. הם היו צריכים לעבור.

"כאשר התורכים כבשו את פרס, זה הפך מישחק של האצולה התורכית. הקציי גם התורכים שיחקו בו, כאשר שלטו הי תורכים בכל המזרח התיכון והגיעו עד לשערי רינה. במשך הזמן למדו מהם הי משרתים הערביים שלהם את המישחק, והתחילו לשחק בו. כך נוצר הרושם כאי לו זהו מישחק של ערבים עניים."

זהו רק תיאוריה אחת. לפי תיאוריה אחרת, זהו מישחק מערבי דווקא, שהגיע אל עמי המזרח בימי האימפריה הרומית אית.

דבר אחד בטוח: המישחק הוא עתיק וכימט מכובד. הרומאים כבר שיחקו בו כימט על-פי הכללים הנוכחיים, שנקבעו בראי שית המאה ה-18 בכריסטינה. ציורים מימי הביניים מראים את בני הצריחהמלוכה הי בריטית מושחקים ישטיבש. ובחפירות אורי כשרים בעיראק נתגלה לוח שטיבש, כימט מדרגני, מלפני כמהשת אלפים שנים.

יתכן כי אברהם אבינו, ראשון עולי בבל, כבר שיחק מישחק זה לפני שארו את הפקלאך והחליט לעלות לישראל.

מארגני התחרות חששו לא מעט לפני ההתחלה, האם ניתן יהיה לשמור על הסדר? האם לא תהיינה התפרעויות?

בשעה הראשונה, כאשר מאות המתחרים והצופים הצטופפו באולמות רמאדה,

השופט אלוף העולם בשטיבש, עזרא טיסונה, ששימש כשופט ראשי בתחרויות, מסביר לקהל הי צופים את אחד המהלכים המתוחכמים של אדריאן שורץ, מבקש להתפעל בשקט

היתה אף תקרית בלתי רצויה אחת. הי סדרנים, שתובאו מהיכל הספורט, נשארו בלא-מעשה, עקבו אחרי המישחקים כמו כל הצופים האחרים. כימט ולא היה צורך לקרוא לשופטים כדי להכריע בי בעייה כלשהי. מהיום הראשון, כאשר נעדר כו התחרויות לייד שישים שולחנות, ועד לשלב האחרון, כאשר נותר רק שולחן אחד, ידע כל אחד בדיוק מה לעשות. גם מבחינה זאת העלתה התחרות את השטיבש על המפה הישראלית. המתחרים ייצגו את כל השכבות, את שני המינים ואת כל העדות. מי שסבר עד כה כי הי (המשך בעמוד 50)

מתח עליון

שרר בשלבים האחרונים של האליפות הן בקרב השחקנים והן בקרב הצופים שעקבו בדריכות אחר הנעשה על-גבי לוחות השטיבש. רבים מהצופים חיסלו את ציפורניהם. מהלכים מיוחדים זכו בתשואות.